

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Sedecia Eliacimi Frater. Sortitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

**SEDECIA
ELIACIMI FRATER.
SORTITIO.**

Excidit infelix pars Fratrum,
Quorum alterum feræ, alterum furor absumpsi.

Tecum vero Sedecia, tercia sors manet,
Utraque peior.

Movente Regalem urnam Fortunam,
Jechonia Eliacimi filio Babylonem abducto,
Nepotis sceptrum à victore impetrabis.
Æquè in Nepotem durus, in hostem mollis,
Ut illum spolies, huic servies.
Mutato etiam nomine, ex Mathania Sedecias,

Justi nihil habebis praeter nomen.

Toties direptam Urbem diripies:

De pauperum penu Idola recreabis hostilia:

Præscias Vatum fauces obstringes:

Quasi fatum tuum in Vatum pectori conclusurus,

Sed divino consilio consilium adimitur,

Deo simul & Chaldaeo fœdifragus,

Tributi jugum dum excutis, sub jugum cades.

Nabucodonosore novissima expeditione grassante,

Hierusalem, per te non Hierusalem,

Claudetur, incendetur, solo æquabitur.

Tu tot inter mortes mortem non reperies.

Miserius enim est misero animam trahere, quam tradere.

Reductis brachiis Babylonem trahetis catenarius canis.

Manu & oculis captus; oculis & Liberis oribus.

Planè inter pudenda impudens,

Cum oculos amiseris, pudoris sedes.

Itaque cum Babylonum tibi carcerem Ezechiel minetur;

Tu Babylonem te visurum neges;

Uterque divinabitis.

Cæcus Urbem in Urbe non videbis.

Vetus Sedecias, Justitiæ simulacrum, quia cœcum,

Peribis tandem veteranum mancipium:

Et acceso ignobili additus,

In tanto Patriæ rogo, rogo carebis;
Nam sceleribus clarus, rogi luce non egés.

SUSANNA HELCIÆ FILIA.

ADMONITIO.

Adeste Nuptæ, Innuptæque;
Quarum Virtus in pulchritudine, nō pulchritudo in Virtute.
Docebo quam speciosum damnum sit species,
Susanna fui, ex Regiâ domo in Regiam domum ducta,
Quā formâ fuerim, ex nomine habes.
Quid enim Susanna, nisi Rosa?
Florum nempe Regina, & Reginarum flos.
At nimium felix eram si forma defuissest:
Quam perdere dum metuo, penè me perdidit.
Babylone captiva,
Colebam hoc qualemque corporis decus;
Unum captivitatis solamen uni Conjugi.
Itaque nudam me nemini ostendi, nisi thalamo, & fonte,
Occlusis pomarii foribus; nec solem arbitrum passa,
Quem, meridie cursorem, nemus arcebatur;
Addebam membris lympharum nitorem;
Liberatoque capillamento,
Aureas undas comarum, argenteis fontis undis mergebam;
Ut fontem in fonte diceres.
Neque speculo opus; in speculo natabam:
Tergente simul, & imaginem tenuiente rivo,
Qui blando susurro membris adulatus;
Non tam lavabat, quam laudabat.
Ineptra, quæ fugax donum fugacioribus morabatur;
Ne lubricâ ex imagine formæ inconstantiam novi;
Proh sancte pudor, quid usque securum;
Falsum est à fucis tutam esse Rosam,
Latebant inter virgula amasii duo,
Angues in herbâ.
Hi Popularium Seniores erant, & judices.
Quos, vel inter algentes aquas, urebam;

Ignatius